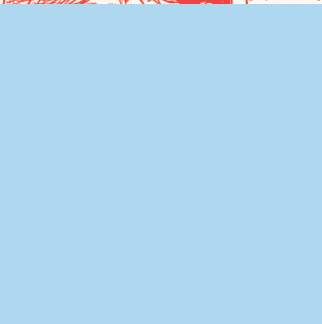
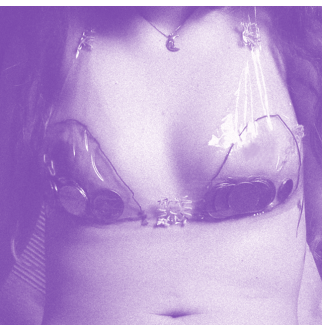

EXPERIÈNCIES DE JOVENTUT ACTIVA EN TEMPS DE CONFINAMENT

ÍNDEX

14

EXPERIÈNCIA 3 #CONFINADES- ALACULTURA

Cicle d'exposicions
en línia

4

PRESENTACIÓ

Per què aquest recull
d'experiències?

Com s'ha fet?

Agraïments

18

EXPERIÈNCIA 4 JOC VIRTUAL «TRIVIAL FALDUT»

Versió virtual del
tradicional joc de taula
adaptat al municipi
d'Uldecona

6

EXPERIÈNCIA 1 ADRIANA TORROELLA GIRÓ

Treballant en una
residència de gent gran
durant el confinament

22

EXPERIÈNCIA 5 CINTA TORT CARTRÓ, «ZINTETA»

Projecte artístic «467
grams. Relats d'un
trastorn invisible en una
societat gordofòbica»

10

EXPERIÈNCIA 2 XARXA DE SUPPORT DE MOLINS DE REI

Realitzar serveis de
canguratge i dur a terme
encàrrecs domiciliaris

26

EXPERIÈNCIA 6 XARXA DE SUPPORT MUTU DE REUS

Suport a persones amb
problemes respiratoris,
de mobilitat o en situació
de dependència

30

EXPERIÈNCIA 7 «LLORET TEAMPLAY: LES ÀMFORES»

Joc virtual per participar-hi en equips de quatre persones

46

EXPERIÈNCIA 11 «CONFINACÒMIC: COM VIUEN ELS JOVES EL CONFINAMENT»

Exposició virtual de Wesam Azahri

34

EXPERIÈNCIA 8 MOU LES MANS

Vídeo divulgatiu amb vocabulari del coronavirus en llengua de signes catalana (LSO)

50

EXPERIÈNCIA 12 PROJECTE DE SERVEIS A LA COMUNITAT

Iniciativa d'atenció i suport a persones i col·lectius vulnerables durant l'estat d'alarma

38

EXPERIÈNCIA 9 XARXA DE SUPORT MUTU D'EL POLVORÍ

Xarxa d'ajuda mútua de suport veïnal i comunitari

42

EXPERIÈNCIA 10 CICLE «JA SAPS QUÈ ESTUDIAR?»

Edició en línia del Fòrum d'Estudiants de Salt

PRESENTACIÓ

PER QUÈ AQUEST RECULL D'EXPERIÈNCIES?

Durant el confinament a causa de la COVID-19 hi ha hagut, per una banda, certa invisibilitat de les necessitats de les persones joves en contrast amb altres franges d'edat (persones grans, infants...) i, per l'altra, un discurs en alguns mitjans de comunicació en el qual se situa les persones joves com a irresponsables a l'hora de mantenir les mesures de protecció, criminalitzant tota la joventut. En canvi, s'ha obviat el paper que han tingut moltes persones joves en diferents iniciatives i xarxes ciutadanes on han estat protagonistes.

Aquest recull que teniu a les mans vol mostrar positivament i posar en valor l'acció de les persones joves durant el confinament, implicant-se en la cura dels altres i en l'acció comunitària, ja sigui de manera individual, col·lectiva o mitjançant associacions.

Les experiències mostren un ventall ampli d'iniciatives i projectes en diferents àmbits de la vida i des de diferents perspectives. Il·lustren tant la diversitat de persones joves que són actives com la diversitat d'accions que emprenen, des de la solidaritat i el compromís social. Però en cap moment pretenen ser representatives de totes les contribucions que les persones joves han fet en aquest període, que són moltes més.

COM S'HA FET?

A través de diferents canals (enquesta a professionals de joventut, cerca a les xarxes, etc.) es van identificar un gran nombre d'experiències en què les persones joves eren les protagonistes. D'aquestes es va fer una preselecció que intentés representar la variabilitat pel que fa a l'àmbit o tema que treballaven, el territori on s'havien desenvolupat i el caràcter individual, grupal o associatiu que tenien. A partir d'aquí es va fer una cerca de les persones referents de cada iniciativa, i es va intentar contactar-hi per correu electrònic o per telèfon. La majoria de les persones i grups contactats es van prestar a participar en el recull i en el procés d'elaboració.

Seguidament es va entrevistar, a vegades de manera telefònica o a vegades per videoconferència, la persona o persones joves referents i/o impulsores de cada iniciativa. A partir del relat de les persones protagonistes, que es complementava amb altres informacions recopilades, es va elaborar el redactat de cada

iniciativa. Un cop estava escrita cada fitxa es contrastava amb les persones entrevistades perquè estiguessin còmodes amb els continguts i amb com estava reflectida l'experiència, i a partir del seu retorn es tancava definitivament.

Hi ha dos tipus de fitxes: les d'experiències col·lectives, en què es combina la descripció de l'experiència amb una breu entrevista, i les d'experiències individuals, en format entrevista.

En les entrevistes s'ha preguntat per com van viure el confinament (per proporcionar el context); què va ser el més difícil i el millor de la seva iniciativa (per copsar la vivència qualitativa de la participació); què opinen dels estereotips que hi ha sobre les persones joves i la crisi sanitària, i, finalment, si tornéssim a viure una situació similar... què farien. Hem estat fidels al relat i el sentit que les persones joves han donat a les seves experiències, opinions i vivències.

AGRAÏMENTS

Volem agrair de manera molt especial a les persones joves que han participat en tot el procés, i a moltes de les professionals que també s'hi han implicat, la seva participació, el seu temps, els seus esforços i el seu entusiasme.

Volem destacar la seva lucidesa, la convicció, la valentia i l'agraïment. Ens proporcionen una visió panoràmica i integral molt acurada de la realitat que ens toca viure; transmeten un gran compromís i la urgència d'arromangar-se i fer front a la vida, tal com ve. I a partir d'aquí, somien, parlen, construeixen, fan, agraeixen... tot.

Ens plau molt presentar-vos aquestes 12 experiències, diverses i potents. Segur que n'hi ha 12, 24, 48 més arreu... Ens han quedat ganes de seguir buscant, preguntant, relatant.

Finalment, voldríem agrair a la Carol Astudillo i a les altres professionals de l'equip del Col·lectiu I+ / Intersecció que hagin entomat aquest projecte i l'hagin fet seu amb gran implicació i entusiasme.

ADRIANA TORROELLA GIRO

Treballant en una residència de gent gran durant el confinament

L'Adriana, estudiant d'Educació Social i activista afrofeminista es defineix com «una noia originària de Madagascar, badalonina i afrofeminista».

Territori: Badalona

Tipus d'iniciativa: Laboral

Edat: 21 anys

«M'apassiona la dansa i també la utilitzo com a eina de transformació social. Estic sempre en constant procés de repensar les formes de ser, estar i fer en aquest món».

L'EXPERIÈNCIA DE TREBALLAR EN UNA RESIDÈNCIA DE GENT GRAN DURANT EL CONFINAMENT

→ Has estat un mes i mig treballant en una residència de gent gran de la teva ciutat, en el període més àlgid de la crisi sanitària, al mes d'abril. Com et vas decidir a fer aquest pas?

Imparteixo classes de dansa i de repàs i, en aquell moment, vaig deixar de tenir ingressos. Vaig rebre missatges de WhatsApp dient que es buscaven graduades en Educació Social o estudiants de final de carrera. Vaig enviar el meu CV com a futura educadora, però les places es van cobrir de seguida i em van comentar que necessitaven gerocultores. Vaig dir que no tenia cap experiència, només havia treballat cuidant infants i amb joves amb necessitats educatives específiques. Però com que era jove, em veia capacitada per treballar sota pressió i mostrava interès, crec que per això em van trucar de seguida per cobrir una baixa en torn de nit.

→ Quines tasques desenvolupaves?

Jo vaig voler ser supertransparent. Des del primer dia vaig dir que no tenia la formació professional específica, i per això la meva companya, que sí que tenia formació i experiència, em cobria en aquest sentit. Jo donava suport en totes les coses que tocava: preparar documents, prendre la temperatura, preparar el material, fer canvis de bolquers i posturals, coordinar-nos amb els serveis mèdics i funeraris, vigilar que no hi hagués cap error... També donava suport emocional a les persones residents. Jo no podia curar ferides però, mentre la meva companya ho feia, podia agafar-los la mà i mantenir petites converses.

→ Com vas viure la primera nit de guàrdia?

Al principi en tenia moltes ganes i m'hi vaig tirar de cap, però amb molta responsabilitat. Vaig buscar recursos a Internet, em van enviar una petita formació en línia. Vaig endinsar-m'hi de ple per preparar-me bé. Però els materials que vaig trobar no estaven ajustats a com treballar en situació de pandèmia, així que vaig haver d'adaptar-me ràpidament! La primera nit ja va ser molt dura, perquè es van morir residents.

→ Hi havia altres persones joves com tu treballant-hi?

Sí, al torn de tarda hi havia joves de la meva edat, però que ja tenien experiència atenent persones en situació de dependència. També he de dir que no és casualitat que la majoria de treballadores fóssim dones ni que la majoria de substitucions les féssim persones migrants, racialitzades i/o amb situacions econòmiques precaritzades. Les tasques de cures recauen sempre en les persones dels col·lectius més vulnerables.

→ Què ha sigut el millor i el pitjor d'aquesta experiència?

D'una banda, la gran unió que he tingut amb la meva companya, una treballadora veterana. Vam fer equip, em va fer de «mama» i, quan ella s'afectava emocionalment, jo podia donar-li suport i ajudar-la en les tasques més feixugues. Vam tenir molta sort l'una de l'altra. Una altra cosa bona ha sigut com he desmitificat les persones grans. M'he adonat que cada persona envellaix de forma diferent i té la seva pròpia història al darrere. És un col·lectiu molt divers. El més dur, amb diferència, ha sigut quan morien moltes persones en una mateixa nit i quan hi havia moments crítics de salut. El nivell d'estrès era molt alt: en una franja de temps molt curta, s'havia de fer tot en

un ordre i sense saltar-nos cap pas, per complir les normatives i els protocols excepcionals.

→ Per què es va acabar?

Jo vaig haver d'acabar el contracte per estudis, perquè tenia avaluacions al juny. La situació estava controlada, ho van entendre i em van dir que, quan em gradués, podia enviar el currículum com a educadora. La veritat és que m'agradaria tornar-hi.

FER ACTIVISME DURANT EL CONFINAMENT

→ A Instagram ets @__fahafahana__ (que significa «llibertat» en malgaix, la llengua de Madagascar). Hi tens més de mil seguidores i és un compte que has creat per fer sensibilització i pedagogia antiracista i afrofeminista. Com has viscut el confinament en clau d'activismes?

Fins ara, era reactiva a les demandes que em feien. Però durant el confinament, he pogut pensar en com vull fer jo les coses, la meva pròpia visió i propostes activistes. Una iniciativa que destacaria d'aquests mesos és que l'Assemblea de Joves del Besòs em va convidar a reflexionar sobre la necessitat d'un protocol per prevenir les agressions racistes a les festes majors. Em va semblar una iniciativa molt necessària, perquè hi ha molta consciència dels punts liles, però no s'ha abordat gaire la violència racista en espais d'oci juvenil que no siguin locals privats. Vam fer un IG Live ([«El jovent parlem d'inclusió real. Prevenim les agressions racistes a les festes majors»](#)) en què jo explicava, com a jove racialitzada, el que he viscut a les festes majors catalanes.

Per exemple, vam parlar sobre el tracte que reben les persones que fan venda ambulants, que són majoritàriament racialitzades. L'actitud que tenim, les «confiances» o maneres com interactuem i ens dirigim a aquestes persones, moltes vegades és un tracte racista. D'alguna manera, permetem formes poc adequades «perquè» són persones racialitzades. El protocol està en procés d'elaboració i, quan estigui fet, espero que rebi molta difusió i suport d'institucions i organismes juvenils.

→ Quines altres activistes, entitats i/o moviments organitzats recomanaries seguir a les xarxes?

Una gran referent per a mi és la Desirée Bela-Lobedde (@desireebela), la vaig conèixer buscant com pentinar-me els meus cabells afro. Com a referents joves a Instagram, recomano molt la Yousra Touri El Mansouri (@hijadelatamazgha) i la Safia Elaaddam (@hijadeinmigrantes). Pel que fa a moviments socials, una plataforma antiracista i molt transversal, amb diversitat de persones a nivell territorial i d'edats, és la Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (@unitatvsracisme), a la qual pertanyo. I finalment, és molt interessant la feina que fa l'associació Hibiscus, que organitzen cada any el festival Black Barcelona (@blackbarcelona_afro).

→ Què n'opines, sobre la imatge que s'està donant de les persones joves en aquesta crisi sanitària?

Com a joves en general, ens pot costar més de gestionar, perquè l'estiu jove respon a certes dinàmiques que amb mascareta i distància de seguretat es compliquen. El primer concert a què vaig assistir després del confinament era d'un grup amb el qual habitualment saltàvem i ballàvem molt... i els vam haver de veure assegudes en una cadira. Però, tot i que va ser estrany, no n'hi va haver per tant! Hem de repensar com relacionar-nos, poder estar juntes, seguir participant i sent joves... de manera segura. Ens hem d'apropiar d'aquesta nova realitat!

→ Com et sents respecte al present i el futur proper?

Jo volia fer un màster sobre Cooperació al Desenvolupament, però ara no ho tinc tan clar. Potser estava en una inèrcia de la vida d'estudiar, treballar i produir. Vull pensar millor què m'agrada fer i què vull en l'àmbit acadèmic i laboral. Potser en les coses que faig ara tinc més en compte que pot haver-hi un altre confinament. He normalitzat que potser haurem de viure rebrots. Per exemple, la meua àvia viu en una altra casa, i ja ens veiem cada setmana, però tenint en compte que pot haver-hi un altre moment en què no la pugui veure... Ara ho visc diferent: ara la valoro molt més.

PER SABER-NE MÉS...

@_fahafahana_

Premsa

fahafahana2020@gmail.com

XARXA DE SUPORT DE MOLINS DE REI

Realitzar serveis de
canguratge i dur a terme
encàrrecs domiciliaris

Impulsada pels monitors i monitores de l'Esplai l'Agrupada, amb la col·laboració de l'Agrupament Escolta Jaume Vicens Vives i Molins Feminista.

Territori: Molins de Rei

Tipus d'iniciativa: Cures

Edat persones impulsores: Entre 18 i 25 anys

Contra
l'aïllament
SUPORT MITU

La Xarxa de Suport de Molins de Rei es va organitzar per iniciativa de monitors i monitores de l'Esplai l'Agrupada, inspirant-se en la creació de xarxes de suport arreu del territori.

→ Què és la Xarxa de Suport de Molins de Rei? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

En un inici, es van crear cartells virtuals i es va habilitar una centraleta gestionada per quatre voluntàries que rebien i gestionaven els oferiments de voluntariat i les peticions de persones demandants.

Els serveis s'organitzaven en funció de les tasques a realitzar i els horaris de disponibilitat de les persones voluntàries, tenint en compte sempre totes les mesures de seguretat (ús de mascareta i guants, etc.). Les principals activitats de la Xarxa es van centrar a:

I. Realitzar serveis de canguratge: van sorgir demandes de famílies (la majoria amb infants menors de cinc anys) que havien d'assistir al seu lloc de treball. El fet de ser monitors i monitores de l'esplai del municipi va facilitar la creació de vincle i confiança entre joves voluntàries i les famílies demandants.

II. Dur a terme encàrrecs domiciliaris: generalment fer compres a la farmàcia, al supermercat, passejar el gos, etc. El servei es proporcionava sobretot a persones grans o dependents que no podien fer les seves tasques quotidianes fora de casa.

Al llarg de les setmanes, van sorgir noves necessitats socials al municipi i la Xarxa, per donar-hi resposta, va articular tres grups de treball que segueixen en actiu actualment:

Grup de l'àmbit d'habitatge: s'han agreujat problemàtiques d'habitatge i situacions greus de persones amb dificultats per accedir a un pis o fer front al pagament del lloguer. Per aquest motiu, el grup de treball s'està constituint com a sindicat de l'habitatge de Molins de Rei, i s'està articulant en col·laboració amb la PAH de Sant Feliu de Llobregat i de Sant Vicenç dels Horts.

Grup de l'àmbit laboral: es treballa en contacte amb sindicats laborals, i en funció de la demanda es dona atenció directa o es deriva a sindicats.

Grup de l'àmbit estudiantil: es preparen per al curs escolar 2020–2021 per oferir un servei de reforç escolar en línia.

→ Què ha aconseguit la Xarxa de Suport de Molins de Rei? Algunes dades...

S'han organitzat 72 persones voluntàries i s'ha donat suport a 23 persones, de les quals la majoria han rebut més de 2 serveis.

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

La Xarxa continua l'activitat a través dels tres grups engegats, i està preparada per tornar a oferir serveis en cas que sigui necessari.

EN PARAULES DE... LAIA PÉREZ, MEMBRE DE LA XARXA DE SUPORT (19 ANYS)

→ Com vau viure el confinament?

Al principi, recordem moments de molta incertesa. De cop, ens tocava viure una situació per a la qual no estàvem preparades en cap sentit. El més important en aquell moment va ser adonar-nos que estava tot col·lapsat, i hi havia demandes sense atendre per part dels serveis públics. Per això va ser tan important tenir una xarxa de veïnes per unir i respondre a nivell comunitari.

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

L'Administració local va rebre molt bé la nostra iniciativa, i de fet hem pogut col·laborar amb l'Ajuntament

i amb serveis socials. Però de vegades ha resultat complex mantenir la nostra autonomia i autogestió.

→ I el millor?

Jo destacaria dues coses. Per una banda, que hem pogut fer xarxa entre les veïnes, posar en marxa la solidaritat entre nosaltres. Normalment, quan hi ha necessitats socials, es donen respostes individuals, i en aquest cas, hem demostrat que entre totes tenim problemes, i també entre totes ens podem ajudar. I en segon lloc, jo diria que ha sigut molt positiu veure la quantitat de gent que ha respost i que volia donar un cop de mà.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

És un tema que sempre parlem entre nosaltres: les persones joves som les que més ens movem al carrer, i als entorns d'oci. Es permet anar als bars i després ens responsabilitzen a nosaltres de tot?

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Tornaríem a reactivar la xarxa, sens dubte. I rebriem encara més peticions i més resposta, perquè la gent del poble ja sabia què és la xarxa: ara ja ens coneixen.

XARXA DE SUPORT A MOLINS DE REI

xarxa de solidaritat a molins, cuidem-nos

- 1 ETS UNA PERSONA GRAN O TENS SALUT FRÀGIL I NO POTS SORTIR DE CASA PER FER ENCÀRRECS?
- 2 NECESSITES AJUDA PER CUIDAR ALS TEUS INFANTS?

UN GRUP DE VOLUNTÀRIES DE MOLINS ENS HEM AJUNTAT PER PODER AJUDAR AMB TOT EL QUE SIGUI NECESSARI AQUESTS DIES

Posa't en contacte amb nosaltres i ho gestionem.
El nostre correu: xarxasuportmolins@gmail.com

O trucant al: 663 770 629 o 684 20 39 62

PER SABER-NE MÉS...

@xarxasuportmol

@sindicathabitatgemolins

Xarxa de Suport Molins

Premsa

xarxasuportmolins@gmail.com

#CONFINADES- ALACULTURA

Cicle d'exposicions en línia

Impulsada per Peluquitas i el Servei de Dinamització Juvenil de la Franja Besòs, amb la col·laboració del Centre Cívic Trinitat Vella, Luciérnagas Arte en Acción, Meriu i Maika Sánchez.

Territori: Sant Andreu (Barcelona)

Tipus d'iniciativa: Expressió artística + Cultura

Edat persones impulsores: Entre 12 i 19 anys

Part important de la seva feina es basa a fer una crítica al sistema patriarcal, heteronormatiu i racista, i a través dels seus projectes volen incidir en la construcció d'un món més obert.

→ Qui són les Peluquitas?

Les Peluquitas es defineixen com un grup de joves diverses apassionades per l'estilisme i la fotografia. Busquen compartir experiències, passar-s'ho bé i aprendre en un espai de cura on totes les persones del grup se sentin còmodes i acceptades. Part important de la seva feina es basa a fer una crítica al sistema patriarcal, heteronormatiu i racista, i a través dels seus projectes volen incidir en la construcció d'un món més obert. Fan sessions artístiques on col·laboren amb professionals del disseny de moda, projectes basats en valors ètics i solidaris, estudis de tatuatge feministes, etc. El seu objectiu és arribar al màxim de persones i teixir una xarxa de persones joves compromeses amb la diversitat i així crear molts altres grups del Peluquitas.

Peluquitas és un projecte dinamitzat pel Servei de Dinamització Juvenil de la Franja Besòs.

→ Què és el cicle d'exposicions en línia #ConfinadesALaCultura? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

El grup de Peluquitas organitza dues o tres exposicions fotogràfiques presencials cada any, on solen fer una presentació per interactuar amb el públic i poder explicar el projecte de Peluquitas més enllà de l'exposició. Enguany, per la situació de confinament, es va potenciar poder mostrar algunes de les seves exposicions en format en línia.

Actualment tenen cinc exposicions fotogràfiques en actiu: «Antiprincesas» –on aborden l'amor romàntic i les desigualtats de gènere–, «Contes de bona nit» –inspirada en el llibre *Contes de bona nit per a nenes rebels*–, «Pelutrolls» –basada en una crítica feroç als cànons i estereotips utilitzats en els espais publicitaris–,

«Como soy» –aportant reflexió sobre l'aparença física i els prejudicis– i «Cruz de Vida», en què col·laboren amb la Claudia Campos Castro, jove poetessa de la Trinitat Vella i integrant de les Peluquitas.

Alguns dels espais que han acollit la versió en línia de les exposicions han sigut el Centre Cívic Trinitat Vella (al seu espai virtual #ConfinadesALaCultura), el Centre Cívic Baró de Viver, l'Espai Jove Garcilaso o el Casal de Barri Antoni Miró del Clot (on es preveu fer l'exposició presencial a la tardor). Les exposicions han sigut ubicades i dinamitzades en plataformes virtuals o perfils de xarxes socials, adoptant format vídeo a Facebook i format fotogràfic a Instagram.

Les sessions fotogràfiques s'han dut a terme amb el suport de les Luciérnagas i de la maquilladora i estilista Maika Sánchez i amb el suport creatiu de la Meriu.

→ Què s'ha aconseguit amb el cicle #ConfinadesALaCultura?

Gràcies al format virtual, les exposicions han arribat a espais i usuàries d'altres territoris (s'ha rebut *feedback* des de Tarragona, Andorra, França...) i amb perfils molt diversos (com per exemple persones grans).

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

Hi haurà continuïtat en el format virtual per tenir un impacte territorial divers, i es preveu també poder fer itinerar alguna exposició en el format físic.

EN PARAULES DE... LUCÍA TORRES (19 ANYS), MEMBRE DE PELUQUITAS

→ Com vas viure el confinament?

Tenia moltes ganes de sortir, i l'horari de sortida per a la gent jove era molt tard, ja no hi havia sol. Jo no tinc ni terrassa ni balcó, i no veure el sol m'impactava una mica. Tenia ganes d'anar a la platja, estar amb les amigues, passejar més d'una hora... També estava molt preocupada per la meva germana, que és auxiliar d'infermeria, perquè treballava moltes hores cada dia i estava molt atabalada.

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

Doncs diria que el confinament, en general, ens va fer replantejar tot el que teníem previst. Nosaltres amb les Peluquitas teníem un *planning* del que fariem, com, amb qui... i va ser difícil fer-nos a la idea que no podríem fer res del que teníem previst. Per exemple, ens va quedar una exposició penjada a l'Espai Jove Garcilaso i no la vam poder presentar, i ens hauria agradat molt perquè tenim un vincle especial amb algunes de les joves d'aquell espai.

→ I el millor?

Doncs diverses coses. Per una banda, fer les expos eren petites alegries, fer coses noves i boniques enmig de totes les males notícies que sortien a la televisió. Ens donava esperança, alguna cosa positiva. Hem arribat a molta gent de llocs diferents, fins i tot a Baró de Viver es va compartir amb gent gran... S'han creat connexions molt xules, aviam quina continuïtat té tot això al cap d'uns mesos. També potser tornarem a fer una col·laboració amb la gent de Top Manta i de ben segur continuarem realitzant col·laboracions amb dissenyadores i/o projectes ètics, solidaris i que vagin en sintonia amb els valors que transmetem des de Peluquitas.

I el grup ens hem seguit trobant virtualment durant el confinament, ens fèiem una videotrucada cada dimecres. Jo m'arreglava, em preparava com quan sortia al carrer, tenia la necessitat de mimar-me i treure'm el pijama. Va ser un espai per compartir com ens trobàvem, què estàvem fent, com ho estàvem vivint tot plegat... Jo sento que el grup s'ha enfortit amb el confinament.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

Hi ha joves de tot, com hi ha adults de tot. S'ha de tenir consciència.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Ens hi emmotllaríem! I fariem el que vam fer: cuidar-nos molt les unes a les altres. Però ara ja sabem una mica més sobre què va la cosa!

PER SABER-NE MÉS...

peluquitas.barcelona

[@sdjfranja](https://twitter.com/sdjfranja)

[@peluquitas.barcino](https://www.instagram.com/peluquitas.barcino) + [@sdjfranja](https://www.instagram.com/sdjfranja)

Dinamitzador Franja

Premsa

sdjfranja@gmail.com

JOC VIRTUAL «TRIVIAL FALDUT»

Versió virtual del
tradicional joc de taula
adaptat al municipi
d'Ulldecona

Impulsada per l'Aroa Lupion i en Ricard Ortiz, amb la col·laboració de Montsià Jove (Àrea de Joventut del Consell Comarcal del Montsià).

Territori: Ulldecona

Tipus d'iniciativa: Entreteniment + Oci

Edat: 17 i 22 anys

«Quin és el nombre d'habitants d'Ulldecona?»

«Quants anys té l'olivera mil·lenària més antiga?»

«Com es diu el riu que passa pel nostre poble?»

→ Què és el *Trivial Faldut*? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

El *Trivial Faldut* és una versió virtual del tradicional joc de taula *Trivial Pursuit*, en aquest cas adaptat al municipi d'Ulldecona, on viuen prop de sis mil habitants i que està ubicat a la comarca del Montsià. La finalitat del joc era principalment entretenir les persones joves durant el confinament, alhora que es promovia el coneixement d'aspectes culturals arquitectònics, històrics o geogràfics del municipi. Precisament, el nom del joc evoca com es designa les persones habitants d'Ulldecona («faldut» o «falduda»). Els seus creadors, l'Aroa i el Ricard, el van crear de zero en un perfil d'Instagram, des d'on dinamitzaven el joc. Cada tres dies publicaven les preguntes que elaboraven a partir de la seva recerca, i també en col·laboració amb veïns i veïnes del poble, com per exemple «quin és el nombre d'habitants d'Ulldecona?», «quants anys té l'olivera mil·lenària més antiga?», o «com es diu el riu que passa pel nostre poble?». Cada pregunta tenia opció multiresposta, i tot i que no hi havia premis, s'anunciava qui havia guanyat la ronda amb més preguntes encertades.

La idea va partir d'una versió comarcal del mateix joc, el *Trivial del Montsià* (@montsiajove), impulsada per la Xarxa Montsià Jove.

→ Què ha aconseguit el *Trivial Faldut*? Algunes dades...

El seu perfil d'Instagram (@Trivialfaldut) va aconseguir més de 400 seguidors i seguidores a Instagram. Se'n van fer 10 edicions, i es llançava una edició cada dos dies. I en total, es van formular més de 500 preguntes (unes 50 preguntes a cada edició).

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

El *Trivial Faldut* es va tancar un cop acabat l'estat d'alarma i el confinament.

EN PARAULES DE... AROA LUPION (17 ANYS), IMPULSORA DEL «TRIVIAL FALDUT»

→ Com vau viure el confinament?

Les primeres setmanes van ser les més difícils, perquè ens costava de creure tot el que estava passant i ens preocupava molt la situació a tot el món, quan vèiem que els contagis i les morts no deixaven d'augmentar. Després de passar el primer mes a casa, ja vam entendre que ens hi estariem un mes més, i ens hi vam començar a acostumar. Ens costava entretenir-nos, i va ser així que se'ns va ocórrer muntar el *Trivial Faldut*: vam pensar que els jocs distreuen a tothom, i que la gent està molt ficada a les xarxes socials. Vam crear-lo amb l'objectiu d'entretenir i fer que la gent intentés passar el confinament més a gust, sense pensar tot el dia a sortir de casa. Vam crear el nostre propi logotip i les nostres preguntes sobre diferents coses del poble. La gent es distreia contestant-les i nosaltres pensant-les.

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

En realitat, difícil difícil no va haver-hi res, ja que actualment molta gent sap fer ús del mòbil i de les xarxes socials. Per tant, crear-lo i anar jugant va ser mitjanament fàcil. El que sí que ens va costar més va ser haver de pensar deu preguntes cada dos dies sobre el nostre poble. Ens vam ajudar d'informació que trobàvem a Internet, i d'alguna

informació que ens passava gent del poble que en sap molt sobre el tema.

→ I el millor?

El millor de crear el *Trivial Faldut* és que va funcionar i va arribar a l'objectiu que volíem: distreure la gent, i a nosaltres també. Vam sentir orgull de veure com la gent d'Ulldecona, i també alguns de fora, responien a les preguntes. Molta gent també ens enviava algunes preguntes que podíem fer, i això ho agraïem molt, perquè era el que més ens costava. També vam rebre molts missatges d'agraïment i d'enhorabona per la iniciativa. D'altra banda, pensem que un altre benefici és que ens ha ajudat a conèixer millor el poble, hi ha moltíssima informació desconeguda sobre Ulldecona. Penso que, ja que vivim aquí, és bo saber totes aquestes cosetes.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

Penso que hi ha joves i adults de tot, i als adults no els apliquen aquests estereotips. És com quan es diu que tenim addicció al mòbil. I els adults? A les notícies comenten coses sobre la gent jove i ja de cop ens fiquen a tots al mateix sac. Com si totes les persones joves féssim el mateix. Jo, per exemple, surto poc al carrer perquè em fa respecte el virus, llavors no em sembla just que ens diguin que som culpables dels rebrots.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Sincerament, crec que la tornarem a viure, i per tant hauríem d'anar fent-nos-en a la idea. Penso que a molta gent l'ha afectat molt aquesta situació, i per això crec que és bo preparar-se i saber com afrontar-ho la propera vegada. Segurament ho afrontariem molt millor, perquè, com que ja ho hem viscut, ja sabem el que vindrà. Sí que ens imaginem creant un altre joc com el *Trivial Faldut*, perquè és una cosa fàcil i molt divertida!

PER SABER-NE MÉS...

 @Trivialfaldut

  Premsa

 joventut@montsia.cat

CINTA TORT CARTRÓ, «ZINTETA»

Projecte artístic «467 grams. Relats d'un trastorn invisible en una societat gordofòbica»

La Cinta es defineix com a artivista feminista, i li agrada com es descriu la seva obra [al seu web](#).

Territori: Torrelles de Llobregat

Tipus d'iniciativa: Artística + Cultural

Edat: 24 anys

«Art i feminisme s'abracen, es comuniquen i es comprenen en l'obra de la Cinta Tort Cartró, Zinteta. Posant el cos al centre, l'obra de la Zinteta desconstrueix i imagina una diversitat substantiva, unes corporalitats que es despullen, que es miren i que es reconeixen, que abandonen les asfixiants projeccions que el cisheteropatriarcat imprimeix sobre les nostres pells».

→ Què és 467 grams?

467 grams és un projecte artístic i multidisciplinari creat per la Cinta a partir de la vivència en primera persona d'haver patit un trastorn de la conducta alimentària (TCA). Tal com visibilitza al seu projecte, a l'Estat espanyol hi ha unes 400.000 persones que pateixen algun trastorn de la conducta alimentària, i la majoria tenen entre 12 i 14 anys. 476 grams és el que pesen les 20 monedes de plata de l'àvia de la Cinta. Les 20 monedes que s'amagava als sostenidors abans d'anar cada setmana a la visita mèdica a controlar-se el pes. El projecte vol fer visible aquesta realitat, generalment amagada i comuna a moltes persones joves. L'artista el va difondre a través de les seves xarxes socials (Instagram i Twitter) durant el confinament, assenyalant la quantitat de missatges grassofòbics que circulaven respecte als hàbits alimentaris i el fet de guanyar pes.

**EN PARAULES DE...
CINTA TORT CARTRÓ,
'ZINTETA' (24 ANYS)**

→ Com has viscut el confinament?

He viscut la pandèmia i el confinament d'una forma crítica i des de la distància, qüestionant-me moltes coses. Des del punt de vista artístic i creatiu, he tingut temps de fer moltes coses. La societat va molt de pressa, i m'he pogut explorar molt a

nivell creatiu. M'ha fet pensar en quina vida tenia i quina vida vull. Necessitem treballar, però a veure quin equilibri puc trobar per posar més la vida al centre.

→ Com a dona, jove i artista, de quina manera consideres que és important parlar dels cossos i les violències?

El tema del cos és molt vital per a mi i l'he parlat de moltes maneres, també des de la part emocional. Tenia la necessitat d'explicar la meua veritat. Polititzar un malestar intern, des del relat en primera persona. Qui millor que jo, que ho he viscut, per compartir-ho? L'eix del cos m'ha travessat i em travessarà tota la vida.

→ El 467 grams ja l'havies creat abans de la crisi del coronavirus. Per què el vas difondre just durant el confinament?

Durant el confinament s'han remogut moltes coses amb relació a l'alimentació: el fet que estant a casa tens molt més temps per pensar què et faràs per menjar, la circulació dels missatges grassofòbics, la por que existeix ja de per si de guanyar pes, el sentiment de culpa... Quan parles d'un tema molt sensible i tabú, tens por de les conseqüències. Cal polititzar els malestars però cal fer-ho amb cura. Primer vaig compartir-ho en grups privats d'amistat, i com que vaig veure molt bon feedback, vaig pensar que era el moment de fer el salt. Jo estava en un espai segur, a casa. Si ho

publico és perquè em ve de gust i estic preparada emocionalment per fer-ho. Em preguntava com el rebria la gent, si podien mal interpretar-me. Pensava: «I si la gent deixa anar comentaris que m'afecten?».

→ I com ha anat? Quines reaccions hi ha hagut?

Estic molt contenta del suport rebut. A moltes persones els ha ressonat el que explico al *467 grams*. La publicació d'Instagram té més de 10.000 «m'agrada», i vaig rebre molts missatges dient-me «jo feia el mateix», «gràcies per fer-ho visible», etc.

→ Quin futur té el 467 grams a partir d'ara?

Ara vull ampliar-lo amb nous projectes relacionats amb els trastorns alimentaris, ara hi treballaré molt més. Tinc ganes de donar més visibilitat a aquests temes. Vull compartir com he viscut tot aquest procés. Els trastorns de la conducta alimentària es porten molt en silenci i és important parlar-ne i eliminar el tabú. No és el mateix viure-ho de forma individual i culpant-te. És emocionalment delicat i m'he de cuidar, però és important fer-ho.

→ Què en penses, de la imatge que s'està donant de les persones joves en aquesta crisi sanitària?

No podem donar un titular del tipus «tothom fa això». Doncs no. Jo visc amb gent gran a casa i prenc consciència del que pot passar, perquè ho vius de molt a prop. Som molt més responsables del que la gent es creu. És el primer cop que vivim això i crec que també s'ha d'atendre la salut mental de totes. En aquestes crisis, és molt important, i aquest eix s'ha oblidat bastant.

→ Si tornéssim a viure una situació similar...

És una situació complexa i indesitjable, però tinc moltes més eines que les dues primeres setmanes de confinament. Em faria pal per la feina i em trencaria el cor no tenir contacte. Però vivint el que he viscut, ara em dic que tinc eines, tinc espai per crear i per cuidar-me.

PER SABER-NE MÉS...

www.zinteta.com

[@zintetatort](https://twitter.com/zintetatort)

[@zinteta](https://www.instagram.com/zinteta)

[BBC](#) Premsa

zintetaart@gmail.com

XARXA DE SUPORT MUTU DE REUS

Suport a persones amb problemes respiratoris, de mobilitat o en situació de dependència

Impulsada per joves autoorganitzades a títol personal, amb la col·laboració de la Coordinadora Obrera Sindical (COS), la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca (PAH), IRIS Xarxa, cosidores #SomElQueFem, el Banc d'Aliments i El Brot Ecològic.

Territori: Reus

Tipus d'iniciativa: Cures

Edat persones impulsores: Entre 16 i 30 anys

Inspirades en les accions de suport veïnal que s'iniciaven arreu del país, diverses persones joves de Reus que no pertanyien a cap entitat organitzada es van posar en contacte per relacions d'amistat en comú i van decidir organitzar-se.

→ Què és la Xarxa de Suport Mutu de Reus? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

Inspirades en les accions de suport veïnal que s'iniciaven arreu del país, diverses persones joves de Reus que no pertanyien a cap entitat organitzada es van posar en contacte per relacions d'amistat en comú i van decidir organitzar la Xarxa de Suport Mutu de Reus. Posteriorment, s'hi van sumar caus, esplais i més persones joves no organitzades. La Xarxa s'adreçava, especialment, a la cura i el suport a persones més grans de 65 anys i veïns i veïnes amb problemes respiratoris, de mobilitat o en situació de dependència.

Durant els mesos de confinament, es van desenvolupar diverses actuacions, com ara:

I. Elaboració de protocols per garantir la seguretat de les persones voluntàries i de les persones demandants dels serveis: protocols d'higiene (ús de guants i mascaretes), per a la realització de transferències i transaccions bancàries per realitzar la compra, i de seguiment del demandant i del voluntari.

II. Centralització de les persones voluntàries i de les persones demandants, construint «parelles» estables en la realització de serveis amb relació a tasques quotidianes, com ara baixar la brossa, fer la compra, passejar el gos...

III. Realització de derivacions a altres serveis específics (serveis socials, etc.).

IV. Col·laboració amb les cosidores #SomElQueFem en l'elaboració i distribució de mascaretes.

V. Derivació de voluntàries al Banc d'Aliments.

En cada període del confinament van anar sorgint noves demandes (manca d'aliments o d'habitatge, estats d'ansietat o depressió...), a les quals la

Xarxa va anar donant resposta i derivant les persones a altres serveis o col·lectius especialitzats, com ara el grup de psicòlogues voluntàries IRIS Xarxa, la COS (Coordinadora Obrera Sindical), la PAH o el Banc d'Aliments.

→ Què ha aconseguit la Xarxa de Suport Mutu de Reus? Algunes dades...

S'han mobilitzat més de 200 persones voluntàries (aproximadament) i s'ha donat suport a 50 persones (aproximadament), que han rebut servei més d'una vegada.

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

Actualment, ha disminuït el volum de peticions, es manté actiu l'espai de coordinació (unes deu persones joves) i s'estan reorientant comunicativament per arribar a un perfil de demandants que no té accés a comunicació en línia per manca de dispositius i/o de connexió a la xarxa. La Xarxa s'està reformulant per seguir sent un espai útil, i si la situació social ho requereix, hi ha disposició de reengegar totes les seves línies d'acció.

EN PARAULES DE... LAURA VIDAL, MEMBRE DE LA XARXA DE SUPORT MUTU DE REUS (23 ANYS)

→ Com vau viure el confinament?

En el terreny personal, quan es va iniciar el confinament, tenia feina els caps de setmana en l'àmbit del turisme i també estudiava. La meua situació era estable, però estava molt preocupada pel que passaria socialment, i a nivell de pobresa en alguns barris. La Xarxa era una manera d'estar en contacte amb la realitat i ser

útil. M'amoïnava molt la incomunicació amb la porta del costat, pensava que ens havíem d'ajudar. Em vaig adonar que en un moment així s'havia de crear vincle i xarxa amb les veïnes properes, sobretot. Superar l'aïllament, alguna cosa així com «estem confinades però no estem soles».

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

Els principals reptes als quals vam haver de fer front van ser, per una banda, garantir la seguretat de les parelles (persona voluntària i persona demandant), i, per l'altra, arribar a les veïnes que no tenien internet. Per això vam fer els protocols de seguretat, i vam potenciar molt el boca-orella per donar-nos a conèixer.

→ I el millor?

Ens va animar molt veure tanta gent que volia ser voluntària. La primera setmana teníem ja unes cent persones voluntàries. Ens arribaven missatges del tipus «tinc una furgoneta per dur material», i un llarg etcètera. La resposta immediata del jovent que volia col·laborar va ser molt important.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

A títol personal, penso: s'està responsabilitzant realment a qui té més responsabilitat? Per exemple, estan oferint les empreses material i unes bones condicions a les seves treballadores perquè no hi hagi rebrotos?

La ciutadania i el jovent hem d'estar conscienciats, però assenyalar-nos i fer-nos responsables de tot està emmascarant altres coses molt greus. Per exemple, els aeroports segueixen oberts i sembla que els turistes tenen més drets que les mateixes veïnes dels barris. Això demostra que des de les institucions la prioritat serà abans el capital que la vida i la salut de les que hi vivim.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Tornaríem a fer xarxa, a creure en el suport mutu entre veïnes.

SUPORT MUTU REUS

PER FER FORNT AL COVID-19 ORGANITZEM-NOS I FEM XARXA!
AJUEM LES VEÏNES!

QUI SOM?

Voluntàries autoorganitzades que ens oferim per:

- Conversar per telèfon -

- Passejar el gos -

- Fer la compra -

- Altres encàrrecs -

VOLS PARTICIPAR-HI COM A VOLUNTÀRIA?

1- Emplena el formulari que es troba a la descripció

2- Uneix-te al grup de Whatsapp

Ens trobaràs a:

@suportmutu.reus

@SuportmutuR

suportmutu.reus@gmail.com

En tot moment se seguirà un protocol d'higiene i un control de quines són les persones que han estat en contacte.

Localitza les persones del teu edifici o entorn proper que necessitin suport i posa-t'hi en contacte, sobretot les que tinguin més dificultats per accedir a les xarxes socials.

PER SABER-NE MÉS...

linktr.ee/suportmutureus

@suportmutur

@suportmutu.reus

Xarxa Suport Mutu Reus

rd Premsa

suportmutu.reus@gmail.com

«LLORET TEAMPLAY: LES ÀMFORES»

Joc virtual per participar-
hi en equips de quatre
persones

Impulsada per Nacho Allende i Natalia Rendo, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Lloret de Mar, el Casal de Joves — El Puntet, l'Associació de Comerciants de Lloret de Mar, el Gremi de Bars, Restaurants i Cafeteries de Lloret de Mar i Printropic.

Territori: Lloret de Mar

Tipus d'iniciativa: Entreteniment + Oci + Laboral

Edat persones impulsores: 22 i 27 anys

Les Àmfores

El joc era virtual, però també real: alguns dels reptes implicaven fer accions als carrers, bars, restaurants, comerços i altres locals de Lloret de Mar.

→ Què és el *Lloret TeamPlay*?

En què ha consistit?

Inicis, accions i principals col·laboracions:

El *Lloret TeamPlay*: *Les Àmfores* es va crear en format de joc virtual per participar-hi en equips de quatre persones. L'objectiu: reunir el màxim nombre de punts o àmfores, que s'aconseguien superant les proves i els reptes que l'organització proposava a través de Twitter i Instagram (@LloretTeamPlay). El joc era virtual, però també real: alguns dels reptes implicaven fer accions als carrers, bars, restaurants, comerços i altres locals de Lloret de Mar. Es va cercar la col·laboració de l'Ajuntament, del Casal de Joves i dels comerços de proximitat. Molts s'hi van sumar com a patrocinadors a través de l'Associació de Comerciants, i atorgaven premis als equips (talls de cabells, consumicions, sopars, etc.).

Qui hi podia participar? Joves de Lloret de Mar i d'altres pobles dels voltants, d'entre 18 i 35 anys. El joc va durar vuit dies, i el van crear i dinamitzar en Nacho Allende i la Natalia Rendo.

El *Lloret TeamPlay* ha tingut un gran impacte en l'entreteniment jove i el comerç local de Lloret de Mar, en un context de retorn a l'espai públic i reobertura dels comerços locals. Des del punt de vista qualitatiu, ha fomentat una alternativa d'entreteniment jove a través de la *gamificació* amb accions col·laboratives, i ha contribuït a la revitalització del teixit comercial local.

→ Què ha aconseguit el *Lloret TeamPlay*? Algunes dades...

260 participants en 65 equips (aproximadament). Han visualitzat el perfil més de 14.000 comptes d'Instagram. 32 comerços locals implicats. Volum de consum local: 10.000 euros (aproximadament).

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

El *Lloret TeamPlay* ha finalitzat. L'equip organitzador s'ha constituït com a petita empresa i es planteja crear versions del joc en altres territoris. Properament, s'activarà el *Santa Coloma TeamPlay: Castells* al municipi de Santa Coloma de Farners.

EN PARAULES DE... NACHO ALLENDE (22 ANYS) I NATÀLIA RENDO (27 ANYS), EQUIP ORGANITZADOR DEL «LLORET TEAMPLAY»

→ Com vau viure el confinament?

En el nostre cas, l'inici del confinament va ser un període d'incertesa: no sabíem quina situació econòmica i laboral ens quedaria. El projecte ens va ajudar a fugir de la monotonia, de l'aïllament, de la realitat. Vam passar moltes hores parlant, rient, dissenyant, construint... Ens va ajudar a portar d'una altra manera la situació que estàvem vivint.

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

El que més ens va costar va ser que apostàvem per la interacció social real, i vam haver de pensar com fer-ho sense posar ningú en risc i evitant el contagi. Va ser tot un repte! Vam seguir totes les indicacions (mascaretes, distància social, etc.). El jovent de Lloret ho va fer molt bé.

→ I el millor?

A Lloret, com a tot arreu, tenim entre nosaltres una relació d'amor-odi, però amb el *Lloret TeamPlay* molta gent va col·laborar, va fer pinya, fins i tot gent

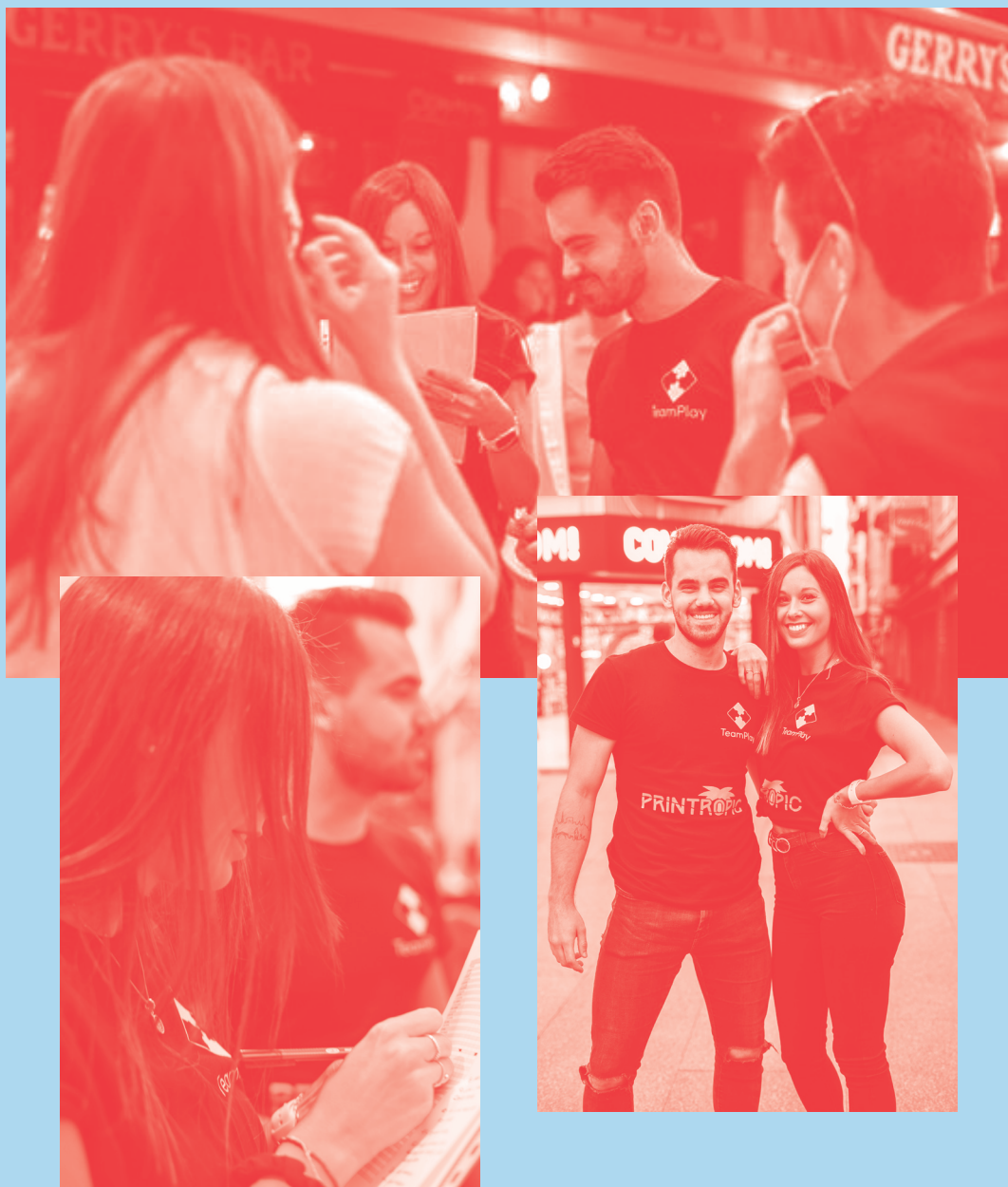
que no era amiga va interactuar... I hem donat un cop de mà al comerç local, que patien molt per la seva continuïtat.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

És molt hipòcrita criticar el jovent, aquestes coses que es diuen que passem de tot, que no respectem, que ja no som com les generacions anteriors... Són aquestes mateixes les que ens han educat, això no apareix del no-res. Vivim la nostra segona crisi econòmica, que se suma a la crisi ambiental, la crisi social, la precarietat i la resta de problemes amb els quals hem crescut... i encara se'ns critica i exigeix! Prou bé ens estem portant, el jovent, i s'hauria d'atendre més les nostres necessitats.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Sens dubte tornariem a fer equip i tornariem a fer-ho.

PER SABER-NE MÉS...

@LloretTeamPlay

@lloretteamplay

Premsa

nallende@dtsgrup.es

MOU LES MANS

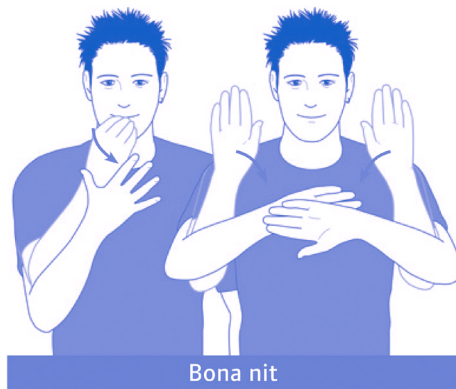
Vídeo divulgatiu amb vocabulari del coronavirus en llengua de signes catalana (LSC)

La Júlia és estudiant de 3r d'ESO i de la llengua de signes catalana (LSC). Diu sobre ella mateixa que és molt amant dels animals, i li encanta aprendre i estar informada sobre temes poc coneguts i molt diversos.

Territori: Vic

Tipus d'iniciativa: Educativa

Edat: 14 anys

Es considera una persona molt impacient, curiosa i obstinada, sobretot en temes que li agraden i la toquen de prop, com la llengua de signes, les discriminacions i el feminisme.

→ Com es va iniciar el teu interès per la LSC?

Jo soc oient, però em vaig començar a interessar per aquesta llengua quan vaig conèixer una nena sorda, l'Olivia, en un casal d'estiu. Només veure-la, vaig tenir la necessitat d'apropar-m'hi i començar a aprendre la seva llengua per poder-m'hi comunicar. Les mediadores de l'Olivia em van ensenyar algunes coses, i quan m'hi vaig interessar més, vaig buscar algun curs més oficial. També apreng moltíssim signant amb persones sordes.

→ Per què vas crear el teu perfil @mou__les__mans a Instagram?

Jo vaig començar el meu perfil @mou_les_mans per fer difusió de la llengua de signes, perquè tothom sabés que existia. És important que les persones oients també valorem i aprenguem aquest idioma, és una llengua oficial. Jo ensenyo vocabulari i a partir d'aquí la gent pot començar a interessar-s'hi. A Instagram molta gent jove hi està interessada, sobretot noies de la meua edat o una mica més grans. S'ha de dir que quan faig vídeos llargs o signo una cançó sempre demano assessorament i demano el vistiplau a una persona sorda, vull ser al màxim de curosa i respectuosa amb la comunitat sorda. Jo no soc professora ni ensenyo la llengua de signes, simplement vocabulari per visibilitzar-la i promoure que es pugui estudiar a partir de cursos oficials impartits per persones sordes.

→ De quina manera creus que això ha ajudat o contribuït a la difusió de la LSC?

És un tema que no es coneix gaire, i hi ha molts prejudicis encara. De vegades s'han ficat amb mi per fer el que faig, i em sap molt greu, em fa molta pena. No tot és maco i fàcil. Totes les persones hauríem d'estar molt més compromeses amb el respecte

i el reconeixement de la LSC. A mi em sap greu que a les escoles es prioritzi l'aprenentatge de llengües estrangeres i no d'aquesta, que és oficial aquí a Catalunya. En algunes escoles veig que sí que es té en compte, però encara hi ha molta feina a fer, voldria que al meu institut i a tots se li donés molt més reconeixement.

→ Respecte al vídeo amb vocabulari del coronavirus, que actualment té més de 400 reproduccions, com vas decidir-te a fer-lo?

Jo faig vídeos sobre temes molt diversos (també en vaig fer un pel 8 de març). Normalment, abans de fer i penjar un vídeo sobre un tema, pregunto a la gent si els interessa que el faci, perquè vull que siguin interessants per a la majoria. Sobre el coronavirus algunes persones em va dir que sí, i jo ho veia molt oportú. Al final vaig signar «coronavirus», «mascareta», «rentar-se les mans», «hospital», «malalt/a», «doctor/a» i «quedar-se a casa». Les que no coneixia, les vaig buscar en webs, vaig consultar persones sordes i les vaig aprendre de les notícies que se signen als informatius de la televisió.

→ Segueixes alguns perfils d'IG d'entitats i/o de persones joves sordes? Quins ens recomanaries?

A mi m'agraden molt els perfils @aimada.lsc i @sominisenlsc, que estan gestionats per persones sordes.

→ Què ha sigut el més recompensant de dur a terme aquesta iniciativa?

A mi m'encanta fer-ho, m'omple molt. Sobretot, és genial quan la gent et diu que li agraden els teus vídeos, o proposes alguna activitat per Instagram i la gent s'hi implica (com un dia que vaig proposar que totes féssim

un petit vídeo de presentació, i molta gent s'hi va sumar).

→ Quina consideres que és la imatge que es té de les persones joves en aquest confinament i desescalada?

El que opinen moltes persones és que les persones joves som irresponsables (que hem sortit quan hem volgut sense cap mirament i amb qui hem volgut...), o que quan som a casa no fem res, tot el dia amb el mòbil. Doncs hi deu haver de tot. No s'ha de generalitzar, alguns també tenim il·lusions, ajudem i fem moltes coses. No es pot dir «els adolescents són així» i prou.

PER SABER-NE MÉS...

@mou_les_mans + @revolusignes

Premsa

XARXA DE SUPORT MUTU D'EL POLVORÍ

Xarxa d'ajuda mútua de suport veïnal i comunitari

Impulsada pel Casal Popular El Polvorí, amb la col·laboració de Càritas, l'Agrupament Escolta i Guia Gent de Mar, i l'Associació de Veïns i Veïnes El Portal (Barri Antic de Cambrils).

Territori: Cambrils

Tipus d'iniciativa: Cures

Edat persones impulsores: Entre 16 i 30 anys

S'han mobilitzat 40 persones joves voluntàries, s'han preparat 450 lots d'aliments, s'han elaborat i distribuït 4.500 mascaretes sanitàries, i s'han elaborat i distribuït 200 pantalles protectores.

→ Què és la Xarxa de Suport Mutu d'El Polvorí? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

La Xarxa de Suport Mutu d'El Polvorí va sorgir com a xarxa d'ajuda mútua de suport veïnal i comunitari, impulsada principalment per persones joves del Casal Popular El Polvorí i d'altres no associades.

En els inicis, les primeres actuacions van consistir a:

I. Comunicar-se i coordinar-se amb entitats com Càritas, per detectar quines primeres necessitats calia cobrir, així com contactar i fer xarxa amb altres entitats locals.

II. Fer una crida oberta a persones per organitzar una estructura de voluntariat àmplia.

III. Contactar amb l'Administració pública local per valorar la coordinació i derivació de casos greus.

Alguns dels reptes als quals la Xarxa va haver de fer front van ser:

I. La impossibilitat de reunir-se presencialment i fer ús d'eines digitals per debatre i prendre decisions.

II. Oferir el suport de forma segura per a tothom.

III. Fer front a la incertesa i les múltiples necessitats que es detectaven, que eren canviants al llarg de les setmanes.

Les actuacions més destacades de la Xarxa van ser:

I. Distribució de material de protecció a tres residències de persones grans i a l'Hospital de Cambrils.

II. Distribució de material sanitari (mascaretes infantils, mascaretes sanitàries i bates) als centres sanitaris de Cambrils, en col·laboració amb el Coworking Solidari.

III. Línia d'atenció telefònica per detectar necessitats específiques i derivar-les als serveis pertinents.

IV. Servei d'atenció domiciliària, principalment compra i repartiment d'aliments i de productes farmacèutics.

V. Repartiment domiciliari de targetes menjador a famílies amb infants en risc d'exclusió social.

VI. Col·laboració amb Càritas i Protecció Civil en serveis concrets.

La Xarxa va desenvolupar la majoria dels serveis i actuacions entre els mesos de març i maig.

→ Què ha aconseguit la Xarxa de Suport Mutu d'El Polvorí? Algunes dades...

S'han mobilitzat 40 persones joves voluntàries, s'han preparat 450 lots d'aliments (aproximadament), s'han elaborat i distribuït 4.500 mascaretes sanitàries (aproximadament), i s'han elaborat i distribuït 200 pantalles protectores (aproximadament).

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

Actualment, la Xarxa manté la col·laboració en activitats concretes amb Càritas, principalment en la preparació de lots d'aliments.

El Casal Popular manté l'activitat habitual (xerrades, actes...) i està en procés de revisió i reorientació de la Xarxa.

EN PARAULES DE... NEUS DOMÈNECH, MEMBRE DE LA XARXA DE SUPORT MUTU D'EL POLVORÍ (22 ANYS)

→ Com vau viure el confinament?

La majoria del jovent de Cambrils estudiem fora (a Barcelona, Euskadi...) i de cop ens vam trobar a Cambrils. No estàvem preparades, pensàvem que serien només dues setmanes i després tot es va anar allargant...

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

Organitzar fins on volíem arribar, i més fent-ho a través de videotrucades. Establir criteris de tasques i coses de què ens tocava i què no, les derivacions, com articular les peticions... Posar aquests límits va ser el que ens va costar.

→ I el millor?

El gran valor de la Xarxa ha sigut la gran capacitat de voluntariat jove a Cambrils. Les persones joves ho hem donat tot, i si tornés passar, hi tornariem. D'altra banda, també hi havia algunes persones voluntàries adultes, i entre totes ens vam coordinar molt bé. Les joves teníem més temps, i estàvem més a la centralita. Algun voluntari adult tenia cotxe i podia fer repartiment de material... En realitat, cadascú hi posava el que tenia.

Des del punt de vista personal, diria que el millor per a mi ha sigut l'amistat que he fet amb una dona gran, que viu sola i té uns 80 anys. Es va crear un vincle molt bonic, només ens saludàvem des del balcó i ens trucàvem per telèfon. Cada dimecres parlàvem i cada dijous ens vèiem. Hem dit de trobar-nos presencialment un dia d'aquests per berenar, quan es pugui.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

Des de Cambrils no hem viscut gens de descontrol respecte a les mesures sanitàries. És molt fàcil culpabilitzar el jovent dels rebrots, però ningú diu res, per exemple, de la responsabilitat de les empreses.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Ens tornariem a posar en marxa com a xarxa, estem preparades. Ara tenim tots els contactes, les persones, els circuits, les col·laboracions... La xarxa ja està feta.

PER SABER-NE MÉS...

www.cpcambrils.wordpress.com

[@casalcambrils](https://twitter.com/casalcambrils)

[@casal.popularcambrils](https://www.instagram.com/casal.popularcambrils)

Premsa

casalpopulardecambrils@gmail.com

EXPERIÈNCIA 10

CICLE «JA SAPS QUÈ ESTUDIAR?»

Edició en línia del Fòrum d'Estudiants de Salt

Impulsada pel Fòrum d'Estudiants de Salt, amb la col·laboració dels joves estudiants de Salt, del professorat d'instituts d'educació secundària i de l'Ajuntament de Salt.

Territori: Salt

Tipus d'iniciativa: Educativa

Edat persones impulsores: Entre 17 i 22 anys

El Fòrum té com a finalitat orientar, compartir experiències i informar joves amb l'objectiu que continuïn estudiant i s'animin a fer un grau universitari o superior.

→ Què és el Fòrum d'Estudiants de Salt? En què consisteix? Inicis, accions i principals col·laboracions:

És un projecte d'abast educatiu i social, adreçat a estudiants –d'ESO, batxillerat i cicles formatius de grau mitjà (CFGM), així com a alumnat de cicles formatius de grau superior (CFGS) i d'universitat–, persones graduades i docents, que té com a finalitat orientar, compartir experiències i informar joves amb l'objectiu que continuïn estudiant i s'animin a fer un grau universitari o superior. Compta amb diverses col·laboracions i voluntariat, i organitza trobades, tallers, *coaching* personalitzat i altres iniciatives.

En paraules de les persones joves de l'equip gestor, el Fòrum té com a objectius:

- I. Orientar acadèmicament i informar sobre temes com ara mobilitat, intercanvis i Erasmus.
- II. Animar joves que són a l'institut a continuar estudiant.
- III. Visibilitzar l'alumnat saltenc que fa estudis postobligatoris.
- VI. Ajudar-se com a alumnes de la universitat i d'estudis superiors.

El Fòrum va néixer l'any 2017: en Xavier Serra, un professor d'un centre de secundària, va ser l'impulsor de la iniciativa. Es va teixir una xarxa d'estudiants i professorat, i amb la col·laboració de l'Ajuntament, es va posar en marxa la primera Trobada.

Les trobades són jornades anuals que estan organitzades per un equip de treball format per joves estudiants (equip gestor), professorat i les institucions municipals. Tenen un format de jornada plenària d'un matí sencer, i s'organitzen taules rodones (amb ponències de persones expertes en matèries educatives i socials) i grups de treball dividits per àrees de coneixement. Prèviament a la celebració de les trobades, l'alumnat s'inscriu en un dels grups de treball

en funció de l'àrea de coneixement que li interessa (ciències de la salut, audiovisuals i arts, economia i empresa, educació i psicologia, etc.). En cada sessió, una persona jove que cursa estudis relacionats amb l'àrea específica fa la funció d'orientador/a, en un format de «jove ensenya a jove»: s'aborden temes com el contingut de les assignatures, què es trobaran a la universitat o al cicle mitjà o superior, quines possibilitats tenen de fer un Erasmus, quines són les principals sortides laborals...

Les trobades tenen lloc en època de preinscripció (març–abril). Enguany, l'edició 2020 s'havia de celebrar al mes de març en format presencial i es va reorganitzar en format en línia del 18 al 22 de maig («Ja saps què estudiar?»). La Trobada es va mantenir a la primavera, per garantir la seva funció d'orientació i assessorament a l'alumnat saltenc que escull opcions formatives en aquest període. Es van organitzar vuit sessions temàtiques durant quatre dies, i com a novetat es va incorporar una sessió d'orientació oberta, amb el títol «No en tinc ni idea o estic confús/a», adreçada a alumnat que està indecís respecte als seus interessos temàtics. Totes les sessions estan disponibles al [canal de Youtube del Fòrum](#).

→ Què ha aconseguit el Fòrum d'Estudiants de Salt? Algunes dades...

- I. En les trobades presencials (entre el 2017 i el 2019), s'ha comptat amb una participació d'entre 100 i 200 alumnes de secundària cada any.
- II. En l'edició en línia, hi van participar unes 50 joves en total (una mitjana de sis participants per sessió).
- III. Entre 15 i 20 visualitzacions de cada sessió a Youtube.

El Fòrum d'Estudiants de Salt ha tingut un ampli ressò mediàtic en nombrosos articles i notícies, i ha aconseguit impacte qualitatiu amb

relació a la visibilització de l'alumnat saltenc ([recull de premsa aquí](#)).

→ **Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:**

El Fòrum d'Estudiants de Salt preveu continuïtat en la celebració de trobades anuals en els propers anys, i estan impulsant altres iniciatives:

I. Una comissió de treball del Fòrum impulsarà un projecte específic de mentoria, en col·laboració amb la Universitat de Girona.

II. Es faran tallers formatius de tardor per a les joves de l'equip gestor del Fòrum, amb temàtiques del seu interès (com elaborar un projecte, gestió emocional en temps de crisi, etc.).

III. Es vol impulsar la creació d'una xarxa d'estudiants de Salt que durant tot l'any s'impliquin en diferents accions.

EN PARAULES DE... JOVES MEMBRES DE L'EQUIP GESTOR

**Amina Aissati (estudiant de Medicina, 22 anys),
Marcos Olivera (estudiant d'Arquitectura, 22 anys), David Barris (graduat en Història, 23 anys) i Irene Fabrellas (graduada en Dret, 24 anys)**

→ **Com vau viure el confinament?**

Estàvem molt pendents perquè el Fòrum s'havia de fer en format presencial just el cap de setmana que ens van confinar. Ens va fer una mica de ràbia i ens va desil·lusionar no poder fer-lo tal com ho teníem previst, però vam canviar el xip bastant ràpid. També es van cancel·lar les jornades de portes obertes, l'ExpoJove de Girona... Però nosaltres, després d'alguns dubtes, vam decidir tirar-ho endavant.

→ **De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?**

Teníem por que no hi vingués tanta gent, i tot i així va funcionar bé.

→ **I el millor?**

Molta gent jove que ha vingut a les diferents edicions del Fòrum a orientar-se han acabat fent primer de carrera, i al seu torn orienten l'alumnat petit. En les darreres sessions presencials va haver-hi molta participació. El millor senyal és quan algú et diu: «No sabia si animar-me a estudiar i, estant aquí amb vosaltres, m'hi he animat». Sempre s'ha tingut una imatge marginal

de Salt. És un poble complex amb moltes circumstàncies, però també és molt actiu culturalment: el teatre, la Fàbrica Cultural Coma Cros (que acull la seu de la UOC), les biblioteques, el poliesportiu... I també té una àmplia oferta formativa: cicles als IES, l'ERAM (escola de graus oficials d'Audiovisuals i Multimèdia i d'Arts Escèniques) i l'Escola Universitària de la Salut i l'Esport (EUSES—Salt). Vivint a Salt, a tu també t'afecta l'estereotip. Tothom se sorprèn quan diem que estudiem carrera i som de Salt. Per això té sentit la xarxa, per conèixer-nos més entre nosaltres, crear sentit de comunitat. Amb el Fòrum hem agafat consciència del valor que té de Salt. És un dels municipis amb més població jove de la regió, i volem donar una visió positiva cap a fora però sobretot cap a dins: molts joves cursen estudis i cal ajudar els joves a creure que sí que poden. Que l'estigma no ens afecti, no traspassi la realitat.

I el millor d'aquesta edició en línia del Fòrum ha sigut la possibilitat d'assistir o visionar diverses sessions d'àrees de coneixement (en el format presencial són simultànies i pots escollir-ne només una). A més, hem programat per primer cop una videotrobada per a les persones joves que no saben què estudiar, per poder orientar-les cap a alguna àrea de coneixement.

→ **Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?**

Es criminalitza ara a uns, ara a uns altres. S'ha demostrat que els rebrots no depenen d'un col·lectiu. Sap greu perquè molts joves tenim familiars vulnerables o som persones de risc (per exemple, per problemes pulmonars), i això no es visibilitza. Es busca trobar culpables però no és real. El mateix que fan els joves ho fan els adults. Es tendeix a culpabilitzar a qui menys es pot defensar.

→ **Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?**

Si tornéssim a una situació similar... hi hauria moltes repercussions socials als barris, a les famílies, en l'economia, com ja està passant ara. Fariem el Fòrum però caldria valorar molt bé què necessiten les persones joves en aquella situació. Si la crisi no permet costejar les despeses dels estudis, creix l'atur juvenil... hauríem de treballar per donar suport a joves en els seus projectes de vida més enllà dels estudis. Hauríem de replantejar-ho tot.

PER SABER-NE MÉS...

sites.google.com/view/univforum

@forumsalt

@forumsalt

Premsa

Forum Estudiants

forumestudiantssalt@gmail.com

«CONFINACÒMIC: COM VIUEN ELS JOVES EL CONFINAMENT»

Exposició virtual de Wesam Azahri

Impulsada per l'Espai 12@16 i Tarda Jove Poble-sec (Ajuntament de Barcelona), amb la col·laboració del Centre Cultural Albareda.

Territori: Poble-sec (Barcelona)

Tipus d'iniciativa: Artística + Cultural

Edat: 19 anys

«Des de petit m'ha agradat dibuixar i sempre treia 10 en plàstica. Vaig rebre una beca per estudiar i gràcies a l'Espai 12@16, que em va oferir treballar de tallerista, vaig poder començar a pagar-me els estudis en una bona escola privada de dibuix. Des de sempre m'agraden els videojocs i l'anime, i això m'ha motivat a ficar-me en el món de dibuix».

→ Què és «Confinacòmic»? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

El «Confinacòmic» és una exposició virtual de vinyetes de còmic realitzada pel Wesam Azahri en el marc d'un projecte impulsat per la Tarda Jove i l'Espai 12@16.

L'Espai 12@16 és un equipament municipal per als i les adolescents de 12 a 16 anys, situat al barri del Poble-sec, al districte de Sants-Montjuïc (Barcelona). L'Espai pretén donar resposta a les inquietuds i necessitats dels i les joves del Poble-sec i la rodalia. En la mateixa línia, el projecte Tarda Jove al Poble-sec és un servei de lleure educatiu que té per objectiu programar una oferta per a joves de més de 17 anys, que doni continuïtat a l'equipament 12@16. Ofereix programació educativa estable i vol donar resposta a les demandes de les persones joves d'aquests grups d'edat, i potenciar i donar visibilitat al jovent que viu al barri i a la seva diversitat cultural i social. Durant l'estat d'alarma, l'Espai i la Tarda es van reformular amb les campanyes #Espai12a16esquedaaacasa i #Tardajoveesquedaaacasa, per poder seguir acompanyant les i els adolescents del barri durant el període de confinament. Les activitats, els serveis i els tallers que funcionaven de manera quotidiana es van reconvertir per mantenir el contacte educatiu i emocional.

En Wesam Azahri, autor de l'exposició, és un jove estudiant de l'Escola Joso (centre de còmic i arts visuals), exusuari de l'Espai i tallerista del taller d'audiovisuals del Tarda Jove.

Quan es va iniciar el confinament, va reconvertir el seu suport dins el taller –on retratava en format *storyboard* el que succeïa a les sessions– en la realització de vinyetes que, amb un toc d'humor, recollien les vivències de molts joves del barri. En Wesam s'inspirava en les vivències viscudes per joves de l'Espai i la Tarda, i del seu entorn d'amistats. Cada setmana, il·lustrava a tinta quatre vinyetes que abordaven temes com l'avorriment, el fet d'estar lluny de la parella, la impossibilitat de fer esport a l'aire lliure, la importància de les connexions virtuals, etc.

L'exposició virtual «Confinacòmic: com viuen els joves el confinament» compta amb divuit tires còmiques, penjades en suport virtual amb la col·laboració del Centre Cultural Albareda.

→ Què ha aconseguit el «Confinacòmic»?

L'exposició ha posat en valor algunes històries i experiències viscudes per persones joves del barri, i s'ha donat a conèixer en diferents territoris, plataformes virtuals i equipaments.

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

L'exposició segueix exposada en format virtual i s'està considerant adaptar-la al format físic per itinerar en diferents espais que la sol·licitin.

EN PARAULES DE... WESAM AZAHRI (19 ANYS)

→ Com vas viure el confinament?

Jo tinc bastants jocs a casa i he estat entretingut, també perquè he aprofitat el temps per fer coses que tenia pendents: dibuixar més, entrenar-me a casa, fer manualitats... També vaig pintar un skateboard! Les classes van passar a ser virtuals però en el meu cas no podia fer-les, al meu edifici no va haver-hi wifi durant setmanes. Em vaig posar en contacte amb l'escola i els vaig comentar que no podia fer-les, però he aconseguit passar de curs i l'any vinent faré 3r, estic molt content.

→ Respecte al «Confinacòmic», què va ser el més difícil de tot?

Dibuixar al tremp és difícil, però el més difícil va ser pensar com explicar les històries en quatre vinyetes... Preguntava molt als meus amics per inspirar-me.

→ I el millor?

Per a mi el millor és quan tens la pàgina acabada: el moment d'esborrar la marca de llapis i veure com ha quedat després de molt d'esforç (trigava unes quatre o cinc hores a fer cada pàgina). També el suport que arriba quan es penja virtualment. Jo les penjava en stories de WhatsApp i molts coneguts em deien «que xulo, ànims, segueix així». He rebut moltes felicitacions i molt suport d'amics meus, del meu germà, de l'Espai i dels nois i noies del taller, del centre cultural i d'altres casals d'altres barris. Que fos virtual ha fet possible que vegin l'expo en molts llocs allunyats del barri.

→ Què en penses, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

Apliquen generalitzacions sobre totes les persones joves. Hi ha joves de tot, com hi ha adults de tot. Els prejudicis són així, també n'hi ha sobre les persones migrants, o sobre les dones, o sobre moltes altres coses. La meva idea personal és que qui té aquests prejudicis parla generalitzant molt i no en té ni idea.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuries?

Tornaria a veure sèries, dibuixaria, faria les meves coses i seguiria entrenant-me a casa.

PER SABER-NE MÉS...

Exposició virtual

espai12a16.cat

tardajove.cat

@nilmh_ + @tardajovepoblesec

Premsa

wesamazahri2000@gmail.com

PROJECTE DE SERVEIS A LA COMUNITAT

Iniciativa d'atenció i suport a persones i col·lectius vulnerables durant l'estat d'alarma

Impulsada per l'Associació Juvenil Cristinenca, amb la col·laboració de l'Àrea de Joventut i Serveis Socials de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro i Càritas.

Territori: Santa Cristina d'Aro

Tipus d'iniciativa: Cures

Edat persones impulsores: Entre 19 i 29 anys

S'han mobilitzat 20 persones joves voluntàries, s'ha donat suport a 240 persones en total i s'han realitzat un total de 88 serveis a domicilis en 30 famílies.

→ Què és el Projecte de Serveis a la Comunitat? En què ha consistit? Inicis, accions i principals col·laboracions:

El Projecte de Serveis a la Comunitat es va crear com a iniciativa d'atenció i suport a persones i col·lectius vulnerables durant l'estat d'alarma creat per la COVID-19. La idea va sorgir des de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro, prenent com a referència la Xarxa Solidària del Baix Empordà. Es va proposar a l'Associació Juvenil Cristinenca (entitat juvenil molt activa del municipi), que ho va considerar molt necessari i es va posar en marxa en pocs dies. Les primeres accions van anar dirigides a cercar voluntariat i fer difusió del projecte (amb la preparació de cartelleria i un [vídeo](#)).

Durant el confinament es van dur a terme diferents serveis:

I. Compra i repartiment a domicili de subministraments bàsics (alimentació, farmàcia, veterinària...).

II. Col·laboració amb les Dones Modistes Solidàries: l'associació juvenil comprava les teles, les Dones Modistes feien les mascaretes i l'associació les repartia (també se'n van dissenyar d'específiques per a adolescents i joves).

III. Col·laboració en l'organització de lots d'aliments amb el Banc d'Aliments.

IV. Servei de suport educatiu: reforç en línia i distribució setmanal de dossiers en paper amb deures a les llars dels alumnes de l'escola.

V. Repartiment de cartes informatives per fer la preinscripció a la llar d'infants.

VI. Seguiment telefònic i derivació a serveis socials perquè les persones que ho requerien rebessin atenció psicològica.

VII. Programació per a la Diada de Sant Jordi des de casa.

VIII. Donació de sang.

→ Què s'ha aconseguit amb el projecte de Serveis a la Comunitat?

S'han mobilitzat 20 persones joves voluntàries, s'ha donat suport a 240 persones en total (aproximadament), s'han realitzat un total de 88 serveis a domicilis en 30 famílies (aproximadament), s'han distribuït cartes informatives escolars a 80 famílies, s'han distribuït 20 dossiers de deures escolars i s'han confeccionat i distribuït 50 mascaretes per a joves.

→ Estat actual de la iniciativa i horitzó de futur:

Actualment es reben poques peticions, i la majoria es deriven a l'Ajuntament i serveis socials. Es continua amb la distribució de mascaretes, i s'han reprès les activitats habituals de l'associació. Tot i que gran part del voluntariat jove treballa en el sector del turisme a les èpoques estivals, estan en disposició de reiniciar els serveis de suport si fos necessari.

EN PARAULES DE... ROSA VEGA (25 ANYS) I LAIA ALARCÓN (26 ANYS), MEMBRES DE L'ASSOCIACIÓ JUVENIL CRISTINENCA

→ Com vau viure el confinament?

Els principis van ser difícils. No ens ho creïem, i no se sabia si serien quinze dies de confinament, un mes, dos... Quan vam posar els serveis de suport en marxa, també ens feia respecte. Moltes de nosaltres teníem persones de risc a casa però alhora sabíem que molta gent necessitava ajuda.

→ De la vostra iniciativa, què va ser el més difícil de tot?

Estar amb totes les persones grans que s'ho passaven malament i estaven tristes. Hi parlaves una estona, amb els EPIs posats, i era molt complicat. Es creava una vincle perquè teníem de parella sempre la mateixa persona, i de vegades érem l'únic contacte que tenien durant molt de temps. Aquelles situacions eren molt dures.

→ I el millor?

L'agraïment de la gent. Ens ho han fet sentir de moltes maneres: de vegades ens donaven pastissos, o ous de pagès! D'altres també ens ho han agrait en xarxes socials, fent publicacions al Facebook o al Twitter.

També ha sigut molt emotiu com hem creat complicitat i solidaritat amb la gent que treballava als supermercats o les farmàcies. Ens animàvem mútuament, sentíem que entre totes almenys estàvem fent alguna cosa. Ens quedem amb això.

→ Què en penseu, de la visió estereotipada que hi ha de vegades sobre les persones joves i la situació d'emergència sanitària?

Creiem que és força injusta, perquè no s'està valorant totes les coses que la gent jove hem fet durant tot aquest temps. Hem anat a comprar, desplaçant-nos, exposant-nos nosaltres, fent el que podíem. Les persones joves estem molt al carrer, per això si algú no respecta les normes es veu molt més. Però de gent que no respecta n'hi ha de totes les edats.

→ Si tornés a haver-hi una situació similar, com la viuríeu?

Tota la gent jove que es va apuntar a fer coses ens està dient que si cal tornar-hi, s'hi posen i amb moltes ganes. Tornaríem a posar els serveis en marxa.

AJUDEM-NOS / CIUEM-NOS / CONSTRUÏM COMUNITAT
L'ASSOCIACIÓ JUVENIL CRISTINENCA
**ENS POSEM AL SERVEI
DE LA COMUNITAT**

SI NECESSITES AJUDA, CONTACTA'NS
618 55 16 71

JOVESCISTINENCAS@GMAIL.COM

 @AJUDA_ASSJUVENILCRISTINENCA

#JOVENTSOLIDARI

#COVID19

PER SABER-NE MÉS...

@assocjuvenilcristinenca

Associació Juvenil Cristinenca

Premsa

jovescristinencas@gmail.com

